Stichting Bethanië

48e jaargang - nummer 4 - winter 2021/2022

wegwijs

Kennen en gekend worden

Kersteditie

In deze uitgave onder andere aandacht voor:

08 Kerstverhaal

16 Op de koffie bij Mirjam van Beek

22 'Jeugdige verzetsvrouw' Mw. Wesselo-Bruinsma

26 Mw. Van den Brink 'In het zonnetje'

De kennis in huis

VERHAGE VAN GROOTHEEST MAKELAARDIJ

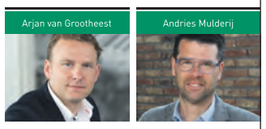

www.verhage.nl | 0318 - 61 91 45

Sterk in merkonafhankelijk zorghulpmiddelenbeheer

TR-Care

TR-CARE **ZORGT ERVOOR!**

www.tr-care.nl
info@tr-care.nl
T 085 485 8390

Stijlvol en met respect verzorgd
Accepteren elke verzekeringsvorm
Verzorgen uitsluitend begrafenissen
Werkzaam op de Veluwe en in de Gelderse Vallei

Jansen begrafenisverzorging

KEURMERK PERSOONLIJKE UITVAART

DEMENTIEVRIENDELIJKE UITVAARTVERZORGER

Contact persoon voor Bethanië en Wicherumloo:
Martie Waaijenberg
0318 - 25 03 25

Erik Jansen

samen dementie vriendelijk.nl

Dag en nacht bereikbaar
0342 - 47 47 12 en 0318 - 25 03 25

info@jansen-begrafenis.nl
www.jansen-begrafenis.nl

Stichting Bethanië

48e jaargang - nummer 4 - winter 2021/2022

Wegwijs is een uitgave van Stichting Bethanië,
Platteelhof 3, 6711 JK Ede. Tel: 0318-689999
E-mail: info@bethanie.nl - Website: www.bethanie.nl

inhoud

Voorwoord van de bestuurder	4
De goede Herder kent mij	6
Kerstverhaal	8
Kennen en gekend worden	12
Op de koffie bij Mirjam van Beek	16
Nieuwe medewerkers	17
Kort interview Dhr. W.A.C. Vos / Cliëntenraad	18
Kort interview Mw. K.H. Kampman	19
Kerstrecept	20
Welzijn: Terugblik activiteiten	20
Column Ben	21
Mw. Wesselo-Bruinsma	22
Mw. Van den Brink ‘In het zonnetje’	26
Puzzelpagina	29

Redactieleden
Mevrouw W.F. (Willy) de Groot - van Saane (hoofdredactie)
De heer S.J. (Silvester) van der Pol (eindredactie)
Mevrouw M. (Maaike) Kevelam - Geluk (redactie)
Vormgeving en foto’s
De heer B.C. (Ben) van Gils / Yourdentity
Drukwerk
Drukkerij van Eden

LET OP!
Inleverdatum kopij
voor het volgende nummer:
1 februari 2022

Voorwoord

VAN DE BESTUURDER

Kennen en gekend worden, wat een voorrecht dat we ons ook door onze Heere gekend mogen weten.

Willy de Groot - van Saane

Deze laatste uitgave van Wegwijs in 2021 is een mooie volle uitgave, met als thema "Kennen en gekend worden". Dit is een van de vijf speerpunten uit het Strategisch Beleidsplan van Bethanië waarmee we als organisatie, medewerkers en vrijwilligers aan de slag zijn en dat ook in 2022 en 2023 zullen blijven doen. Verderop in deze uitgave vertel ik u daar meer over.

In Bethanië vinden we het belangrijk elkaar te kennen, wie zijn onze bewoners, onze medewerkers en vrijwilligers. Wie zijn ze, wat hebben ze meegemaakt en wat beweegt hen? En hoe kunnen we deze kennis ten dienste stellen aan de onderlinge verhoudingen en banden? Hoe zetten we deze kennis in om elkaar te begrijpen zodat we ons gekend weten?

Kennen en gekend worden, wat een voorrecht dat we ons ook door onze Heere gekend mogen weten. In Psalm 139 schrijft David: *HEERE, U doorgrondt en kent mij. U kent mijn zitten en mijn opstaan, U doorziet van verre mijn gedachten. U onderzoekt mijn gaan en mijn liggen, U bent met al mijn wegen vertrouwd. Al is er nog geen woord op mijn tong, zie HEERE, U weet alles. U sluit mij in van achter en van voren, U legt Uw hand op mij.*

Ik ben dankbaar dat we mogen weten dat onze Heere ons kent, dat Hij weet wat in ons leeft en wat ons beweegt. Dat we in onze gebeden met alles wat in ons leeft bij Hem mogen komen.

In deze Wegwijs vindt u zoals gewoonlijk een kort interview met onze nieuwe bewoners, juist ook om hen te leren kennen. Daarnaast een verslag van een mooi vraaggesprek met onze oudste bewoner, een mooie column en een feestelijk kerstrecept. Ook leest u een ingrijpend interview met een van onze collega's van het hospice en een bewoonster die actief is geweest in het verzet.

Ik hoop dat u deze Wegwijs met plezier zult lezen en dat het een lichtpuntje mag zijn in deze toch nog steeds roerige tijd.

Graag benoem ik hier mijn dankbaarheid voor de inzet van alle medewerkers en vrijwilligers voor onze bewoners en organisatie. Zij houden moed en hebben lief, erg bewonderenswaardig en ook zo nodig voor de cliënten die aan onze zorg zijn toevertrouwd.

In onze gebeden zijn we bij allen die het moeilijk hebben, ziek zijn of met ziekte in hun omgeving te maken hebben. Wij wensen hen alle sterkte en Zijn liefdevolle nabijheid toe.

U en jullie allen wens ik hele goede kerstdagen en een mooie jaarwisseling. Ik hoop van harte dat we elkaar over niet al te lange tijd onbezorgd en in goede gezondheid kunnen ontmoeten.

Willy de Groot-van Saane
Raad van Bestuur

De goede Herder kent mij

Ik ben de goede Herder en Ik ken de Mijnen en word door de Mijnen gekend,
zoals de Vader Mij kent en ik de Vader; en Ik geef Mijn leven voor de schapen.

(Johannes 10 : 14)

D.C. Floor

We vinden het heel belangrijk als de mensen ons kennen. Het is een pijnlijke ervaring als je bij het ouder worden merkt dat er steeds minder mensen zijn die jou echt nog kennen. De kring om je heen wordt steeds kleiner doordat familieleden, vrienden en goede bekenden je ontvallen. De eenzaamheid neemt bij je toe. Je kent zelf ook niet meer zoveel mensen.
Kennen en gekend worden is zeer waardevol in ons leven. We hebben relaties nodig om niet eenzaam te worden.
Het is zeer troostvol als je mag weten dat de Heere Jezus je kent. Dat is het belangrijkste. De Heere Jezus kent allen, die in Hem geloven en Hem van harte liefhebben.

Jezus Christus noemt Zichzelf de goede Herder. De gelovigen die Hem volgen in gehoorzaamheid, worden Zijn schapen genoemd. Zij luisteren naar Zijn stem en volgen Hem. Laten wij dat ook trouw blijven doen in ons leven. De goede Herder gaat ons voor en leidt ons in het rechte spoor, waarin wij veilig mogen gaan. De goede Herder zorgt voor ons, zodat het ons aan niets ontbreekt. Wij worden gevoed en gelaafd in lichamelijke en geestelijke zin. Hij geeft wat we nodig hebben voor lichaam en ziel beide.
We zijn dankbaar voor Zijn trouwe, liefdevolle zorg en goede leiding. Maar vooral zijn we dankbaar dat de goede Herder ons kent.
Het kennen van Jezus houdt veel meer in dan dat Hij weet wie wij zijn. Bij het kennen van Jezus gaat het om een intieme relatie van liefde en trouw. De goede Herder is in Zijn liefde en trouw geheel en al op ons betrokken en wil ons beschermen voor allerlei gevaren. Hij wil ons redden in de nood.
Het grootste is wel dat de goede Herder Jezus Christus Zijn leven voor ons heeft gegeven. Hij heeft Zijn leven afgelegd aan het kruis. Dat heeft Hij gedaan om al onze zonden volkomen te verzoenen. Wat een ongekend grote liefde.

Ik ken de Mijnen en word door de Mijnen gekend

In de adventstijd voor Kerst staan we er weer bij stil dat Jezus Christus de beloofde Messias is. Hij wordt al door de profeten Jeremia en Ezechiël aangekondigd als de Herder Die Zijn volk zal weiden. *Ik zal over hen één Herder doen opstaan en Die zal ze weiden: Mijn Knecht David (Ezechiël 34 : 23a).* De grote Zoon van David, de goede Herder is gekomen en heeft Zichzelf volkomen willen opofferen om Zijn volk te redden van de zonde, dood en satan. De goede Herder Jezus Christus heeft ons liefgehad door Zichzelf ten offer te brengen. Hij heeft ons vrijgekocht door Zijn bloed. Wij mogen nu Zijn eigendom zijn. Hij noemt ons de *Mijnen*. Van Mij bent u. Ik mag, als Zijn eigendom, mij gekend weten door de goede Herder Die mij gered heeft. Ik ben van Zijn eeuwige liefde en trouw verzekerd. Niets kan mij scheiden van Zijn liefde. Wat een vreugde door Hem gekend te zijn.
Maar het is ook een vreugde dat ik zelf de goede Herder Jezus Christus ken in Zijn reddende liefde voor mij. Ik mag Hem kennen, mag met Hem voor altijd verbonden zijn in liefde en trouw.
Jezus vergelijkt het kennen tussen Hem en de Zijnen met het kennen tussen Hem en de Vader. *Ik ken de Mijnen en word door de Mijnen gekend, zoals de Vader Mij kent en Ik de Vader ken.(vs. 14 en 15)* Dit kennen is toch ongelofelijk rijk en diep. Laat er bij ons een zeer grote verwondering zijn over het kennen en gekend worden door de goede Herder Jezus Christus.

(door: Josine de Jong / www.bijbelverhalen.nl)

Het kerstfeest waarop God sprak door een drugsverslaafde

(Waar gebeurd, met gefingeerde namen.)

Het is vreselijk voor een moeder als ze ziet dat haar zoon aan de drugs gaat. Op het moment dat je het hoort stort je wereld in elkaar. Eerst ga je twijfelen of het wel waar is, dan ga je hopen dat het voorbijgaat en tenslotte word je hart uit je lijf gerukt als je ziet hoe je vlees en bloed te gronde gaat, lelijk wordt en onbetrouwbaar. Het is een van de ergste dingen die ouders kan overkomen.

De moeder van Clint, een vrouw uit Afrika, overkwam dit allemaal. Haar kind, dat zo'n leuke vrolijke baby was geweest en waarop ze zo trots was als hij op school hoge cijfers haalde, was een junk geworden. Haar woorden konden hem niet meer bereiken. Het was begonnen met verkeerde vrienden en veel van huis gaan. Geld, dat op onverklaarbare wijze uit haar portemonnee verdween, leugens en het eindigde in dranklucht en brutaliteit.

Gelukkig kende Chloe de Heer en bij Hem stortte ze heel haar hart uit. Dagelijks zette ze tijd apart om onder tranen en smeken Hem aan te roepen, die in staat is om boven bidden en denken te doen.
"O, Vader, red mijn jongen toch!"

Het werd haar ademhaling, ze stond er mee op en ze ging er mee naar bed.
Op zeker moment ervoer ze dat de Heer haar gebed had verhoord. "Je zoon zal prediker worden!" hoorde ze hem zeggen, niet met een hoorbare stem, maar als een echo in haar hart.
Een grote blijdschap overviel haar. Hier kon ze zich aan vastklemmen als een drenkeling aan een reddingsboei.

Maar in een ziekenhuis in de stad werd een brancard binnen gebracht. Een hevig bloedende jongeman werd met spoed naar een operatiekamer gereden. Zijn hoofd bloedde uit twee kogelwonden, zijn borstkast was in stukken gescheurd door een dodelijk mes… Dokters renden af en aan, handen werden gewassen, de anesthesist deed zijn werk. De grote operatielampen beschenen een tenger en uitgemergeld lichaam van een tiener, verslaafd, vervuild.

Ondanks alle moeite die de artsen deden bleef het resultaat pover. De kogels in het hoofd waren niet te verwijderen en de wonden op zijn borst konden slechts gehecht worden. Op de Intensive Care overleed Clint, het kind van zoveel gebeden. Zijn moeder werd door twee agenten op de hoogte gebracht.

"Dat kan niet!" riep Chloe toen ze het vreselijke nieuws hoorde. "Dat kan echt niet. God beloofde, dat Clint prediker zou worden."

Het was een logische reactie, iedereen zou zo gesproken hebben en zich later erbij hebben neergelegd, dat de stem van God dus toch niet van God was gekomen. Maar zo was Chloe niet.
Ze nam de telefoon en belde naar de Intensive Care.

"Zet de intercom eens aan, alstublieft" vroeg ze aan de telefoniste. In Nederland zou zo iets niet kunnen, maar in Afrika kon dat wel. De telefoniste deed wat de door het noodlot getroffen moeder vroeg.
Luid en duidelijk klonk het in de zalen: "Clint Matulo, Jezus wil dat je leeft!"
Het klonk ook op de Intensive Care afdeling, waar ze bezig waren om de jongeman af te leggen.

"Clint Matulo!"

Tot ieders grote verbazing sloeg Clint zijn ogen op en begon weer te ademen. Hoewel de kogels nog in zijn

hoofd zaten genas hij volkomen.
En nu verwacht je dat Clint uit het ziekenhuis gekomen, direct naar een bijbelschool zou gaan. Mis. Nadat de eerste beduusdheid over was verviel hij weer in zijn oude leven. Hij werd de held van een groep misdadigers, die hij voorging in heroïne spuiten, overvallen plegen, vrouwenhandel en bankovervallen. Hij zwom in het geld, waar hij niet netjes aan kwam.
Natuurlijk snapte Chloe hier niets van. Had ze dan toch Gods stem verkeerd verstaan? En die wonderbaarlijke opstanding dan?

Ze bleef de Heer aanroepen en Hem houden aan Zijn belofte.
Het liep weer tegen kerst. Clint had een groot feest georganiseerd in een prachtig penthouse boven in een flat van stinkend rijke mensen. Er werden allerlei dingen gedaan die God verboden had. Een van de meiden die erbij was ging flippen. Ze werd gek van de drugs en wilde van het balkon springen.
“Dat moet ik proberen te voorkomen!” schoot het door de dronken kop van Clint. “Straks komt de politie en dan zijn we er allemaal bij. Ik moet proberen om haar tegen te houden.”
Met een stel vrienden probeerde hij het meisje uit alle macht vast te houden en op haar in te praten, maar ze was sterk en wilde niet luisteren. Steeds rende ze weer naar het balkon en trok de deur open.
Clint dacht slim te zijn en zei: “Jane, als je braaf blijft zitten krijg je geld van me.” “Rot op met je geld,” zei Jane en vloog weer naar het balkon.
Wat moest Clint doen? Drugs beloven, dat hielp altijd, want daar waren ze allemaal tuk op.
“Je krijgt deze heroïne!” riep hij en toonde een zakje met aardig wat heroïne erin. “Rot op met je heroïne!” schreeuwde Jane, die door het dolle was. “Ik moet die troep niet.”
Nu dacht Clint dat er maar een ding op zat en dat was haar een flinke mep te geven, zodat ze buiten westen zou raken.
Hij hief zijn vuist op en riep... Ja wat kwam er uit zijn mond?

“Zal ik voor je bidden?”

Dat had hij helemaal niet willen zeggen, maar toch had hij het gezegd! Jane keek hem aan en zei: “Ja, graag.”
“Hé,” riepen de vrienden van Clint, “Zeg dat nog eens… Het helpt!”
Clint zei het nog eens en hij ging het ook doen.

Op dat kerstfeest werd hij bekeerd. Wat was zijn moeder blij. Haar kind werd werkelijk wat God had beloofd: een prediker van het goede nieuws!

Een voorganger uit Nederland ontmoette hem pasgeleden op een vliegveld. Hij begon een praatje met hem.

“Toen ik vermoord was….” zei Clint.

“Wat zeg je nou toch?” riep de voorganger.

“Ja, ik was dood, maar nu leef ik” lachte de ex-gangster en hij vertelde zijn verhaal.

“En weet je wat er nu zo grappig aan is? Telkens als ik op een vliegveld door de scan moet, gaat de metaaldetector af en kan ik mijn verhaal weer opnieuw vertellen. De twee kogels in mijn hoofd zullen mij er altijd aan blijven herinneren dat God op kerst door mij, een drugsverslaafde, heen sprak.”

KENNEN & GEKEND WORDEN

Wij zijn Bethanië en als professionele zorgorganisatie bieden we zorg en diensten aan kwetsbare ouderen. Vanuit onze christelijke identiteit zijn wij de kwetsbare ouderen die wij zorg bieden tot dienst. Wij onderscheiden ons door de christelijke identiteit, de persoonlijke en kleinschalige zorg en de comfortabele en moderne huisvesting van onze locaties in Ede en Wekerom.

Wij bieden een breed palet met keuzes voor bewoners die zij met eigen ‘kleur’ kunnen invullen op zowel het gebied van (palliatieve) zorg en begeleiding als op dat van facilitair en welzijn. Dit betekent dat wij samen met de bewoner en het eigen netwerk afstemmen welke zorg en begeleiding nodig is om op hun wensen en behoeften te kunnen aansluiten en welke wensen zij op facilitair gebied hebben, bijvoorbeeld ten aanzien van maaltijden en schoonmaak van het appartement. Hierin wordt de ondersteuning vanuit het eigen netwerk ook meegenomen. Onze integrale zorg- en dienstverlening is een samenspel van onze medewerkers, de vrijwilligers en mantelzorgers.

We kennen onze bewoners en komen zoveel mogelijk tegemoet aan hun wensen en behoeften en inventariseren de activiteiten waar ze aan willen deelnemen om een zinvolle dag te hebben. Dit start al bij de eerste gesprekken met de toekomstige bewoner. We bespreken de wensen van de bewoner en leggen alle afspraken vast in het zorgplan. Met elkaar stemmen we af wat onze bewoner hiervoor nodig heeft, de bewonerswens staat centraal. Dit betekent een samenspel van medewerkers en vrijwilligers binnen de organisatie om zo te komen tot een integrale zorgverlening, inclusief de pastorale zorg.

Naast de professionele zorg is participatie van mantelzorgers onmisbaar. Bethanië is er op gericht bewoners in staat te stellen hun zelfstandige leefwijze te versterken en/of zo lang mogelijk te handhaven in een comfortabele woonomgeving. Wanneer een zelfstandige leefwijze niet meer (volledig) mogelijk is wordt ernaar gestreefd deze leefwijze zoveel mogelijk voort te zetten met hulp van hun mantelzorgers, zoals familie, vrienden of anderen uit het eigen netwerk, die betrokken zijn bij het leven van de cliënten. Waar de bewoner dit zelf niet meer aan kan geven, speelt familie een belangrijke rol om ons te helpen de bewoner te leren kennen. Het levensverhaal als bron van informatie over (het leven van) de cliënt leggen wij samen met hen vast.

In de regio zijn we bekend bij onze doelgroep van (kwetsbare) ouderen en hun naasten. Zij weten wat ze kunnen verwachten van Bethanië. Onze stakeholders kennen Bethanië als een betrouwbare zorgaanbieder en Bethanië staat op de kaart bij zorgverzekeraar(s).

Bethanië is een aantrekkelijke organisatie voor studenten en is bekend bij de regionale scholen en opleidingscentra en is partner in de regionale ketenzorg.

Kennen & gekend worden doen we door het uitdragen van onze visie en missie en het bewaken van onze kernwaarden, deze vormen een leidraad tijdens onze kennismakingsgesprekken en sollicitaties, komen terug in afdelingsoverleggen en in de dagelijkse gesprekken met elkaar. Om onze doelgroepen hierover te kunnen informeren maken we gebruik van passende PR met als basis een aantrekkelijke en gebruiksvriendelijke eigen website en van social media. Op de waarderingsite ZorgkaartNederland kunnen potentiële bewoners informatie vinden over onze organisatie.

Bethanië staat garant voor goed werkgeverschap. Samen met onze medewerkers en vrijwilligers blijven we in gesprek om te weten wat zij nodig hebben, om hun werk adequaat te kunnen uitvoeren. Naast onze bewoners, kunnen ook onze medewerkers een beroep doen op de pastorale zorg. Wij hebben oog voor de medewerkers en vrijwilligers en kennen onze medewerkers en vrijwilligers en onze medewerkers en vrijwilligers kennen elkaar.

Potentiële vrijwilligers weten Bethanië te vinden. Een actuele website en gebruik van social media zetten we hiervoor in.

(door: Silvester van der Pol)

VERPLEEGKUNDIGE
Mirjam van Beek

Al decennialang heeft Bethanië een hospice, die sinds de nieuwbouw van 2012 een eigen vleugel en ingang heeft gekregen. Het werk dat daar gebeurt staat niet vaak in de schijnwerpers, ook al omdat alles rondom dood en overlijden logischerwijs weinig populair is. Mede daarom kan lang niet iedereen op een hospice werken. Iemand die daar wel goed geschikt voor is, is Mirjam van Beek (42), die ooit begon als verzorgende en later verpleegkundige werd. Ze begon na te denken over werken in ons hospice toen ze zelf tot drie keer toe afscheid moest nemen van een naast familielid.

WIE IS MIRJAM VAN BEEK?
Ik ben tweeënveertig jaar en al twintig jaar getrouwd met mijn schoolvriendje. Op de laatste schooldag op de mavo vroeg hij verkering. Vanaf dat moment deed ik niet meer alles samen met mijn tweelingzus, maar koos ik bijvoorbeeld bewust voor andere kleding. Ik ben geboren in Rhenen, kom uit een groot, warm, reformatorisch gezin, met totaal veertien kinderen. Helaas zijn er van ons al drie overleden, waarvan twee hier in het hospice.

HEEFT DAT EEN RECHTSTREEKS VERBAND MET JOUW WERK HIER?
Ja! Want doordat twee van hen hun laatste dagen hier doorbrachten ben ik gaan denken over het werken in een hospice. Mijn broer stierf in 2014 overigens al na acht dagen en mijn zus in 2017 na vijf weken.

VERTEL EERST EENS WAT JE HIERVÓÓR HEBT GEDAAN
Na de opleiding Verzorgende IG ben ik gaan werken in Kesteren. In 2001 zijn we getrouwd, waarna we zijn gaan wonen in het bakhuisje van mijn oom en tante in Kootwijkerbroek. Daarna ben ik gaan werken bij Norschoten in Barneveld, op de psychogeriatrische afdeling. Toen onze beide kinderen (nu achttien en vijftien) werden geboren, ben ik parttime gaan werken. Toen de jongste naar school ging werkte ik als slaapwacht in serviceflat Het Achterdorp, waar ik later zorgcoördinator-planner werd. Dit was eigenlijk een functie voor een verpleegkundige. Om die reden mocht ik de opleiding Verpleegkundige gaan doen. Door allerlei verschuivingen werd het werk daar minder aantrekkelijk voor mij en ook de combinatie met mijn gezin lastiger. Ook had ik inmiddels kennisgemaakt met Bethanië en het hospice.

WAT WAS DE REDEN DAT JE HIER GING SOLLICITEREN?
Toen ik hier als familielid kwam, zei ik al: “Als ik ooit van baan ga veranderen, ga ik hier solliciteren!” De manier waarop we werden ontvangen en begeleid was heel indrukwekkend. We voelden het als een warme deken om ons heen, erg waardevol. Op al onze wensen werd ingespeeld en je merkte aan alles dat de gasten, cliënt én familie, echt centraal stonden.

VERTEL EENS WAT OVER JE WERK
We hebben vijf bedden in Hospice Ede De Olijftak. Naast het team van gediplomeerde verpleegkundigen werken er ook veel vrijwilligers. Het werk is per dag heel verschillend, omdat ieder mens, maar ook ieder ziektebeeld weer anders is. En ook de mensen om de stervende heen brengen hun eigen dynamiek mee. Het komt voor dat iemand al na één dag overlijdt, maar we maken ook mee dat een periode van drie maanden verlengd wordt of mensen alsnog naar een verpleeghuis gaan omdat ze weer opknappen. Er is vaak enorm veel intensieve zorg nodig, maar ook kan een cliënt de eerste tijd nog alles zelf (willen) doen.

WAT IS HET BELANGRIJKSTE IN HET HOSPICE?
Dat is de liefde die iemand ontvangt en de waardigheid om te kunnen sterven. Al onze cliënten moeten het leven gaan loslaten. Zodra ze hier binnenkomen ervaren ze vaak een enorme rust, ook omdat de druk van de strijd tegen ziekte is weggevallen. Dan zie je dat iemand juist enorm kan gaan genieten van de kleine dingen die er nog zijn. Ik heb op een lezing een keer deze uitspraak gehoord: ‘Geen dagen aan het leven toevoegen, maar leven (aan de resterende dagen) toevoegen’ .

LUKT DAT?
Ik denk het wel. Ooit zei een nabestaande tegen ons: ‘Het lijkt wel of jullie allemaal geleerd hebben hoe je moet luisteren.’ Een mooi compliment natuurlijk, maar ook heel erg waar: goed luisteren naar wat je cliënten en mantelzorgers graag willen is uiterst belangrijk.

HOE HEEFT HET CHRISTELIJKE GELOOF HIERIN EEN ROL?
Iedereen hier – cliënt en collega – wordt ten volle gerespecteerd zoals die is. Dat respect komt voort uit onze christelijke identiteit. Als er vragen zijn op dat gebied is er opening en ruimte om daar iets van te delen. Maar we laten ons christen-zijn allereerst zien in de wijze waarop we met onze cliënten omgaan. Iedereen waardeert immers liefdevolle en persoonlijke aandacht en een hoge mate van zorgzaamheid?

VIND JE HET MOEILIJK WERK?
Niet iedereen is hiervoor geschikt. Je moet wel een bepaalde geestelijke bagage en levenservaring hebben. Er verloopt hier geen dag hetzelfde. Die grote afwisseling, gekoppeld aan de ruime tijd die je voor je cliënten kunt nemen, en het besef dat je er echt voor hen kunt zijn, vind ik het aantrekkelijke van dit werk. Je kunt heel dichtbij de mensen komen en krijgt vaak in de slotfase van hun leven een groot vertrouwen.

ZIJN ER NAAST VERDRIETIGE OOK MOOIE MOMENTEN?
Dat gaat vaak samen op. We maken hier veel mee. Zelf vind ik het heel mooi en ontroerend om te zien hoe ieder op zijn eigen manier een band heeft met een cliënt. Daarbij zie je dat leeftijd geen verschil maakt. Het verdriet van het zien sterven van een stokoude moeder kan soms net zo heftig zijn als bij het levenseinde van een jonger persoon. Het bijzondere is om te zien dat net als bij een geboorte ook het sterven bij iedereen anders gaat. In het zicht van de dood zie je niet alleen de stervende, maar vaak ook hun nabestaanden zonder allerlei façades en dat is altijd mooi en goed om te zien.

NIEUWE MEDEWERKERS

Vanaf 1 oktober jongstleden ben ik, Wanda Brouwer, bij jullie in Wicherumloo komen werken. Ik ben als verpleegkundige begonnen op de afdeling de Vijfsprong. Iets over mijzelf: ik ben getrouwd, we hebben twee dochters en we wonen in Wekerom. Verder zie ik ernaar uit om wat voor jullie te mogen betekenen. Hopelijk kunnen we snel een keer in het echt kennismaken en elkaar beter leren kennen.

Mijn naam is Gerdine van Luttikhuizen, ik ben getrouwd en heb drie prachtige kinderen. Naast de verzorging van mijn gezin hoop ik nu ook twee dagen in de week bij u te komen werken. Een aantal van u zal mij misschien al hebben gezien, want vanaf 11 oktober werk ik in de keuken. Ook kunnen jullie mij zo nu en dan vinden in 't Winkeltje en met het uitdelen van maaltijden. Ik hoop dat ik een fijne tijd mag hebben bij u en met jullie. Tot ziens: in de winkel, in het restaurant of op de gang.

Mijn naam is Rosita Broekhuizen, ik ben 17 jaar en sinds 1 oktober werk ik als Helpende op Wicherumloo. Tegelijkertijd ben ik ook stagiaire op maandag en dinsdag voor mijn opleiding Verzorgende IG op het Rijn-IJssel College, leerjaar 2. Vorige jaar heb ik stage gelopen bij Vilente De Klinkenberg in Ede, ook daar werkte ik dus met ouderen. Ik kijk er naar uit om jullie te ontmoeten en hoop op een fijne tijd op Wicherumloo!

Ik ben Wendy van den Brink, ik ben 28 jaar, getrouwd en moeder van drie kinderen. We wonen als gezin in Harskamp. Ik werk al heel wat jaartjes in de ouderenzorg en vanaf afgelopen 1 december ben ik werkzaam bij Stichting Bethanië, locatie Wicherumloo op de afdeling Vijfsprong. Ik hoop op een heel fijne tijd met u als bewoners en jullie als collega's.

KORT INTERVIEW

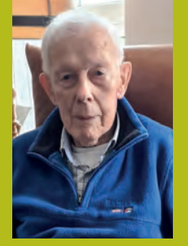

De heer W.A.C. Vos

Appartement 403

WAAR EN WANNEER BENT U GEBOREN?
Ik ben geboren in Naarden op 2 april 1924.
WAT DEDEN UW OUDERS VOOR WERK?
Vader werd politiechef in Groningen, waar hij na de oorlog het korps weer opgebouwd en een nieuw impuls gegeven heeft. Moeder was thuis bij ons grote gezin met zes kinderen.
HOE WAS UW KINDERTIJD?
Ik heb een onbezorgde jeugd gehad. Samen met mijn zusje reden we vaak door de straten rondom ons huis. Zij op haar driewielfietsje en ik op de Vliegende Hollander).
WAT HEEFT U VOOR WERK GEDAAN?
Ik ben in de voetsporen van mijn vader gaan werken in een ander politiekorps in Groningen. Later in Emmen en Zwolle.
BENT U GETROUWD?
Ik ben op 1 september 1952 met R. Huijing getrouwd en ben toen in 1958 naar Emmen verhuisd, omdat ik graag in een kleine plaats wilde werken bij de politie. Wijzend naar de prachtige merklap aan de muur die zijn vrouw heeft geborduurd: Daarop is onze gehele levensgeschiedenis verwerkt. In ons huwelijk zijn vier kinderen geboren. De twee dochters in Groningen en de twee zoons in Emmen. (Zie bijgaande foto, met "de levensboom", uit het midden van de merklap – red.)
WAAR BENT U GRAAG MEE BEZIG?
Het lezen wordt minder. De krant pak ik af en toe. Wijzend naar de boekenkast waar nog vier exemplaren staan: Voorheen zocht ik, als ik hetgeen dat ik wilde weten op in mijn encyclopedie. Bij de verhuizing naar Bethanië heb ik deze weggedaan gezien de ruimte. Nu kijk ik op mijn iPad als ik nieuws wil lezen en wat wil opzoeken.
HOE TYPEERT U ZICHZELF?
Bedachtzaam, de woorden afwegend.
WAAROM BETHANIË?
Een vriend van ons attendeerde mij op Ede en Bethanië destijds. Wij zijn toen vanuit Veenendaal in De Oldenhof gaan wonen met zorg. Mijn vrouw heeft daar helaas niet lang van kunnen genieten. En toen de zorg voor mij toenam ben ik hier op appartement 403 komen wonen.

VAN DE CLIËNTENRAAD

Beste cliënten en bewoners,

Hoog tijd voor een geluid van de Cliëntenraad. Sommigen van u zullen zich afvragen wat de Cliëntenraad (CR) doet. Welnu, dat is heel simpel: wij behartigen uw belangen!
De leden van de CR zijn met Bethanië verbonden door het feit dat een familielid van ons hier mag of mocht wonen. Daarvoor zijn we dankbaar en we zorgen er graag voor dat u en toekomstige bewoners hier ook een mooie en goede tijd mogen hebben.

Graag vernemen we op een informele manier iets van uw ervaring en kennis en horen we graag van u wanneer u ideeën heeft om de zorg voor u of uw naasten te veranderen of te verbeteren. Waarom we dat willen? Omdat de CR mag meedenken met de bestuurder over een groot aantal onderwerpen en graag instemt met plannen die ten goede komen aan onze bewoners. Daarvoor hebben wij uw ideeën en adviezen nodig om er zeker van te zijn dat we uw stem laten horen.

De onderwerpen die zoal ter tafel komen zijn: veiligheid en hygiëne, organisatie en personeelszaken, begroting, voeding, recreatie en ontspanning, kwaliteit van zorg en geestelijke verzorging.

We stellen het op prijs van u te vernemen wat u opvalt of ontvangen een punt van aandacht waarvan u vindt dat die op de agenda moet komen. Dat horen we graag van u als bewoner of cliënt, maar ook van uw naasten zoals uw (klein-)kinderen, vrienden en andere betrokkenen. Misschien dat zij zich verwonderen over zaken waar u en ik niet eens (meer) bij stilstaan.

Wilt u dat met ons delen?

U bent van harte uitgenodigd eens contact te leggen om hierover van gedachten te wisselen. We nodigen u graag in het komende jaar uit voor een vergadering om een en ander te duiden of we wandelen graag een stukje met u in de buitenlucht om te horen wat de CR op de agenda zou moeten zetten. U kunt ons bereiken via clientenraad@bethanie.nl. U kunt ook een briefje afgeven bij de receptie van Bethanië; dan komt het ook bij ons terecht. We hopen van u te horen!

Hartelijke groet namens de Cliëntenraad,
Jacquelien Huisman

BEREIKBAARHEID CLIËNTENRAAD

De contactuurtjes van de CR zijn vervallen in deze coronatijd. Wel is er contact mogelijk via e-mail en telefonisch.

Bereikbaarheid cliëntenraad:
Cliëntenraad: clientenraad@bethanie.nl
Voorzitter: clientenraadvz@bethanie.nl
Tel: 06-53502085

KORT INTERVIEW

Mevrouw K.H. Kampman Appartement 607

WAAR EN WANNEER BENT U GEBOREN?
Ik ben geboren in het plaatsje Opperdoes (van die aardappelen) in Noord-Holland op 28 november 1941.

WAT DEDEN UW OUDERS VOOR WERK?
Mijn vader was bakker en kreeg op een gegeven moment de roeping om predikant te worden. Hij is predikant geweest in Opperdoes van 1936 tot 1946. In de oorlog was hij een gedreven verzetsman. Moeder had haar handen vol aan de kinderen.

HOE GROOT WAS TOEN HET GEZIN?
We waren met acht personen thuis: vader, moeder, vijf meisjes en één jongen.

HOE WAS UW KINDERTIJD?
Ik heb een goede en fijne kindertijd gehad. Ik heb ook gewoond in Hoogeveen en Rijnsburg. Vaak gingen we naar Ommen, waar mijn vader geboren is, naar familie.

WAT HEEFT U VOOR WERK GEDAAN?
Na de lagere school ben ik naar de huishoudschool gegaan en heb ik de costumière- opleiding gedaan. Daarna ben ik ook gaan werken als costumière. Toen ik in Ede kwam wonen heb ik de opleiding tot ziekenverzorgende gevolgd om later in de verpleging te gaan werken. Ik heb in een verpleeghuis gewerkt en was daar tweede verzorgend hoofd.

WAAR BENT U GRAAG MEE BEZIG?
Ik help graag mijn medebewoners, en handwerken was ook een van mijn hobby's.

HOE TYPEERT U ZICHZELF?
Ik ben een behulpzaam type.

WAAROM BETHANIË?
Ja, omdat het een christelijk verpleeghuis is en ik voel mij hier lekker thuis.

HEB U NOG IETS TE MELDEN?
Mijn vader kon ons soms lekker plagen of beetnemen. En we trapten er telkens weer in.

OPROEP VAN DE CLIËNTENRAAD

'Mooi om de belangen van de bewoners en cliënten te behartigen'

Voorzitter cliëntenraad Stichting Bethanië gezocht

Stichting Bethanië is een protestants-christelijke woonzorgorganisatie in Ede. Wij bieden verpleeghuiszorg, wijkverpleging, dagbesteding, huishoudelijke ondersteuning in Ede, Wekerom en wijde omgeving. De cliëntenraad van Bethanië is op zoek naar een nieuwe voorzitter.

De cliëntenraad vertegenwoordigt alle bewoners en cliënten en komt eens per maand bij elkaar. Het is vrijwilligerswerk dat ertoe doet!

CR-lid: "We zoeken iemand die affiniteit heeft met de protestants-christelijke identiteit van het huis. Iemand die zich kan inleven in de algemene belangen van de bewoners en cliënten en deze kan behartigen, zonder het belang van de organisatie uit het oog te verliezen. De voorzitter hoeft geen familie van een bewoner/cliënt te zijn, maar dat mag natuurlijk wel!"

Hij of zij heeft globale kennis van de zorg in Nederland en de werkvelden van Bethanië of kennis van wet- en regelgeving rond medezeggenschap of is bereid zich deze kennis eigen te maken.

De voorzitter zorgt dat de cliëntenraad goed functioneert als team en zet zich in voor een goede samenwerking met mevrouw Willy de Groot – van Saane. Heeft u interesse of wilt u meer weten? Neem dan contact op met Jacquelien Huisman, tel. 06 -21 56 34 13 of stuur uw brief/cv naar ***clientenraad@bethanie.nl*** o.v.v. VZ Cliëntenraad.

Kerst cheesecakes in een glas

Een heerlijk en makkelijk toetje voor kerst:

FEESTELIJK TOETJE

Benodigdheden:

- 150 gr speculaasjes
- 25 gr boter
- 200 gr naturel roomkaas
- 250 ml slagroom
- 5 el suiker
- 2 tl kaneel
- rode besjes en munt of een kerstkransje ter garnering
- 4 mooie glazen

Dessert
4 personen
30 minuten bereidingstijd

Aan de slag:

Verkruimel de speculaasjes met een keukenmachine of met bijvoorbeeld een deegroller. Smelt de boter en meng de speculaaskruimels met de gesmolten boter. Verdeel het boter-kruimel-mengsel over vier glazen en druk het met een lepeltje aan.

Klop de slagroom met de suiker op. Als de slagroom stijf is, de roomkaas met de kaneel heel kort door elkaar kloppen totdat het gemengd is. Verdeel het slagroommengsel over vier glazen met lepel of spuitzak.

Versier de bovenkant van de cheesecakes met rode besjes en munt of met het kerstkransje.

TERUGBLIK ACTIVITEITEN

In de afgelopen maanden konden bewoners weer aan allerlei activiteiten meedoen. We geven u hieronder weer een inkijkje door er een aantal activiteiten uit te lichten.

Puppy's
Er zijn puppy's geboren bij zorgboerderij Eck-stra in Lunteren! Op Dierendag zijn de medewerkers van de zorgboerderij bij ons langs geweest met een paar puppy's en cavia's. Wat waren ze nog klein! Niet alleen de bewoners wilden ze graag knuffelen, ook het personeel op de afdelingen en in de wandelgangen kon het niet laten om ze even te aaien. Inmiddels zijn ze alweer wat groter en vertrokken naar hun nieuwe baasjes.

Herfst
De 'R' zit weer in de maand: tijd voor een beetje gezelligheid! We hebben tijdens het Open Atelier en in de huiskamers leuke herfststukjes gemaakt. Op deze pagina vindt u een bloemstukje van een bewoonster die maar van geen ophouden wist. Een dame met talent.

Dierenambulance
Tijdens de themamiddagen komen er vaak mensen iets vertellen over hun werk of hobby. Bijvoorbeeld een boswachter of iemand die graag fotografeert. In november mochten we de dierenambulance verwelkomen. Het ambulancepersoneel had ook een aantal dieren meegenomen. Het was boeiend om wat meer over hun werk te horen!

Tevredenheidsonderzoek
In oktober is er een kort onderzoek geweest naar de tevredenheid over het welzijnsaanbod, onder familie/ mantelzorgers, vrijwilligers en personeel. Bij het invullen van de enquête kon er een taart gewonnen worden. Op de foto ziet u de gelukkige winnaars! De familie van mevrouw Klaui heeft de taart gewonnen en die samen met de bezoekers van de Oase opgesmikkeld. Wat een leuk idee!

Zithoekjes
Het welzijn van bewoners wordt niet alleen door activiteiten bevorderd. Ook de leefomgeving speelt hierin een belangrijke rol. We zijn momenteel bezig om de kleine zithoekjes op de gangen wat gezelliger te maken. We zijn gestart op de vierde verdieping, maar nog niet klaar. Beetje bij beetje hopen we het een stukje gezelliger te maken op de gangen van Bethanië!

Het beste geven

Kennen en gekend worden, een van de speerpunten uit het strategisch beleidsplan én het thema van dit kerstnummer van de Wegwijs. Een thema dat me aan het denken zette. In de inmiddels bijna 25 jaar dat ik bij Bethanië werk heb ik heel veel mensen mogen leren kennen.
Ik ken bijvoorbeeld veel bewoners, vrijwilligers, collega's en mensen die in en om Bethanië en Wicherumloo rondlopen doordat ik bijvoorbeeld wel eens een praatje met ze maak. In het dagelijks leven zeggen we al gauw dat we iemand kennen, maar we weten tegelijkertijd dat er een verschil bestaat tussen iemand oppervlakkig kennen en iemand echt kennen.

Het echte kennen, dat voelt iedereen wel aan, is meer dan dat. Je kent je eigen ouders, broer, zus, man, vrouw of kind echt, hoewel je de een beter kent dan de ander. Hoe komt het dat je iemand echt goed kent? Omdat je weet hoe die ander is in het dagelijks leven, hoe hij of zij denkt en zich uit, wat hij of zij fijn vindt en wat niet. Veel van onze collega's zie ik dag in dag uit zich hiervoor inzetten om zo de juiste zorg en dienstverlening te geven aan onze bewoners en andere cliënten.

Het echte kennen omvat nog meer als je de ander ook echt begrijpt. Waarom doet iemand zo, uit hij zich zo, gedraagt hij zich op deze manier. Hoe meer we elkaar begrijpen, hoe waardevoller de omgang met elkaar kan worden. Dat geldt ook in Bethanië en Wicherumloo in de relatie tot onze bewoners. Hoe beter we hen kennen, hoe beter de verzorging kan worden en hoe beter de kok en de huishouding kunnen inspelen op de persoonlijke wensen. En we weten waarschijnlijk allemaal uit eigen ervaring dat het erg prettig is, als de ander ons begrijpt. Ik zeg hiermee niet dat het er dan ook altijd gemakkelijker van wordt. Dat zou te kort door de bocht zijn: begrijpen wil niet zeggen dat je elk probleem oplost.

In mijn werk als manager is het heel goed om hier regelmatig bij stil te staan en daarom vraag ik mij regelmatig af: begrijp ik de ander nu echt? Ken ik de ander en voelt deze zich gekend? Zitten we op dezelfde golflengte? Wat heeft de ander nodig om waardevol te leven en te werken? Heb ik de collega's voldoende gekend in de visie en doelen van de organisatie? Ik haal hieruit natuurlijk ook altijd weer leerpunten voor mijzelf.

Ik leerde in mijn managementopleiding van management deskundige Stephen Covey dat je af en toe stil moet staan bij de vraag hoe je herinnerd wilt worden. Dat geef ik u en jou ook graag mee. Geef het beste dat je jezelf en de wereld te bieden hebt. Leef zoals je herinnerd wilt worden. Zo heb je niet alleen een geweldig leven en een leuke baan, je verspreidt ook geluk en liefde onder de mensen die jou ooit zullen herinneren. Kennen en gekend worden, je zegt het zo eenvoudig, maar het heeft zoveel in zich. Ik ga mijn best doen om mij ook in 2022 in te zetten om u en jou te kennen en u en jou zich gekend te laten voelen!

Gezegende Kerstdagen en een voorspoedig 2022 toegewenst!

Ben van Gils

"Leef zoals je herinnerd wilt worden."

DE OORLOGSJAREN VAN
MEVROUW WESSELO-BRUINSMA

(door: Constant van den Heuvel)

VERZETSVROUW, *zonder het zelf te weten*

Zorgcentra voor senioren zijn mooie plaatsen voor geschiedkundigen. Achter elke deur woont iemand met een verhaal. Al die verhalen zijn waardevol, maar de verhalen veranderen wel. Er zijn steeds minder mensen die als volwassene de Tweede Wereldoorlog meemaakten en dus ook steeds minder verhalen over het verzet. Maar ze zijn er nog wel en soms duiken ze zomaar op. Ook in Bethanië, waar mevrouw Wesselo woont.

V.l.n.r.: tante Janna, Jopie en tante Sien

Bewoonster Johanna ("Jopie" of "Joop") Wesselo-Bruinsma werd geboren op 29 september 1932. Haar ouders waren Herman Bruinsma en Maria Veldhuizen. Vader kwam uit de IJsselregio en was in Ede terechtgekomen. Moeder Maria Veldhuizen kwam uit Veenendaal. Zo rond 1930 trouwden zij en kregen ze een huis op Nieuweweg 173. Op hetzelfde blok (nummer 177) woonden opa en oma Veldhuizen met de drie ongetrouwde dochters Janna, Wim en Sien. Een stukje verderop, op de Buurtlaan-west woonde het gezin van tante Anna. Veenendaal was in die tijd verdeeld in drie gemeentes en over twee provincies. In Gelderland lag "Gelders Veenendaal" (vallend onder Ede) en in Utrecht lagen het zelfstandige "Stichts Veenendaal" en een stukje Veenendaal dat onder Renswoude viel. Het huizenblok, waar de families Bruinsma en Veldhuizen woonden, viel onder de gemeente Renswoude.

Jopie op 12-jarige leeftijd

De kleine Joop of Jopie werd genoemd naar oma Veldhuizen, maar toen ze 11 maanden was werd het geluk ruw verstoord. Vader Herman Bruinsma was hartpatiënt en overleed in 1933. In 1936 overleed ook opa Veldhuizen, zodat de familie op de Nieuweweg alleen uit vrouwen bestond. Toen in mei 1940 de oorlog uitbrak moesten deze vrouwen halsoverkop Veenendaal verlaten. Met kolenschuiten kwamen ze in Schoonhoven terecht. Jopie herinnert zich nog hoe haar oude oma op stro moest liggen. In hetzelfde jaar overleed opoe Veldhuizen. In 1942 overleed de moeder van Jopie en kwam ze als negenjarig meisje bij haar drie tantes (op nummer 177) terecht. De drie zussen hadden zo hun taakverdeling. In de praktijk was tante Janna (geboren 7 februari 1902) de baas. In de oorlogsjaren was Janna thuis, terwijl haar zussen Sien en Wim buitenshuis op de fabriek werkten. Om nog wat bij te verdienen, werd er een kamer verhuurd en waren er ook nog twee schuren met kippen. Jopie ging naar de christelijke Nieuwewegse School en op zondag werd de Hervormde Julianakerk bezocht. Tijdens de oorlog probeerde het viertal zich zo goed mogelijk door de omstandigheden heen te slaan. Dat zou echter wat anders lopen…

VERZETSMENSEN IN HUIS

Toen de huurkamer weer leegstond, kwam er iemand die totaal in het plaatje paste. Het betrof een zekere Dirk van der Voort uit Velp. Hij was schieter geweest in de mijnen en communist, maar ook een gezellige man. Na de oorlog liet hij zijn communisme duidelijker blijken door regelmatig "De Internationale" te fluiten. Bij de dames Veldhuizen viel dat niet in goede aarde. Dat gold ook voor het feit dat hij na de oorlog het leegstaande pand van een kleermaker en NSB'er introk en daar openlijk zichtbaar de communistische krant ***De Waarheid*** drukte.

Maar eerst terug naar het begin. Van der Voort tooide zich met een schuilnaam. Iedereen noemde hem Daan, ook Jopie noemde hem zo. Daan had voor 1940 gevochten in de burgeroorlog Spanje en na 1940 een gewapende verzetsgroep gevormd in de buurt van Renswoude. Hij was echter gearresteerd en zwaar mishandeld. Uiteindelijk kwam hij in Kamp Vught terecht, waar de verzetsgroep hem op spectaculaire wijze bevrijdde. Een tijdje later kwam hij in Veenendaal terecht. Op de Nieuweweg kreeg hij onderdak bij bakker Cees van Hardeveld, maar uiteindelijk verhuisde hij naar schuin daar tegenover: het kosthuis van de dames Veldhuizen. In 1967 schreef hij zijn herinneringen op in het boek ***De commandant***, waar hij sprak over "de dames Veldhuis".

Op de Nieuweweg zaten nog wat verzetsvrienden van Daan ondergedoken. Bij de familie Van Leeuwen zat George, die eigenlijk Van Kees van Spronsen heette, maar ook Willem Imbos, die de schuilnaam Joko gebruikte. Bij bakker Van Hardeveld zat verzetsman Jacques, wiens achternaam Cent was.

Maar het onderkomen van Daan op Nieuweweg 177 werd het centrum van overleg en gaandeweg begrepen de dames dat er iets bijzonders aan de hand was. Janna Veldhuizen begreep natuurlijk dat het erg riskant was om een “herberg van het gewapend verzet” te zijn, maar ze ging toch akkoord.

In de voorkamer vonden de vergaderingen plaats. Dat was een nette kamer, waar anders toch nooit iemand kwam. Bij die bijeenkomsten werden onder meer overvallen op distributiekantoren gepland. Er kwam via koeriersters geheime informatie binnen en op een bepaald moment was er in de buurt ook een geheime telefoon. Die informatie werd vervolgens weer verwerkt. Zo werden vanuit de Nieuweweg twee verzetsmannen met informatie naar de geallieerden gestuurd. De afspraak was dat tante Janna nooit zo maar zou binnenlopen, maar altijd zou kloppen. Op een keer bracht zij koffie en ging er ineens een wapen af. Het kogelgat heeft nog jaren de voorkamer getekend.

In de achterkamer werd geleefd en gezamenlijk gegeten. Hoewel een aantal verzetslui niet gelovig was, werd er altijd gebeden voor het eten. Tante Janna wilde niet uit de Bijbel lezen aan tafel, omdat ze dat niet durfde. Tante Sien las dan of soms ook Jopie, maar dat ging niet altijd goed. Bij een bepaald Schriftgedeelte begonnen de verzetsmannen te lachen en dat werd door de tantes niet gewaardeerd. Verzetsmensen aten niet alleen mee, maar bleven ook slapen. Soms slingerden de wapens in het huis. Als de mannen een tijdje niets te doen hadden, werd er achter het huis gesport. Onder leiding van verzetsman George deden ze bijvoorbeeld aan discus werpen.

Mevrouw Wesselo kijkt met een goed gevoel terug: “Het was een gevaarlijke tijd, maar een gezellige tijd.” Ze vindt het best vreemd dat ze zich nauwelijks bang voelde, maar zich vooral de gezelligheid herinnert. “Ik heb ook geen honger geleden, want er waren altijd extra bonkaarten.” Om niet in de gaten te lopen gingen ze daarom naar verschillende bakkers en kruideniers. Er was veel aanloop in het huis, mevrouw Wesselo is nog altijd verbaasd dat ze nooit zijn verraden: “De buurt moet het geweten hebben.” Hoe vaak er vergaderd werd, weet ze niet meer, maar ze denkt vrij vaak. De mensen kwamen zowel voor als achter binnen.

EEN JEUGDIGE VERZETSVROUW

Jopie ontwikkelde zich echter gaandeweg ook tot verzetsdeelneemster. In de schuur achter het huis stond de stencilmachine, waar – naar alle waarschijnlijkheid – de communistische verzetskrant ***De Waarheid*** werd gedrukt. Het twaalfjarige meisje heeft die waarschijnlijk bezorgd. Ze bracht in ieder geval gedrukte pamfletten (A5 formaat) rond in Veenendaal en verborg de papieren daarbij onder haar jasje. Bij de Nieuwewegse School stond een Duitse soldaat, die tegen haar zei dat ze zulke angstige ogen had. Gelukkig werd ze niet gefouilleerd.

Maar het ging wel bijna mis toen ze een blaadje door de deur gooide bij ds. Van Wijngaarden. Mevrouw deed net de deur open en vroeg of zij die blaadjes daar altijd in stopte en van wie het blaadje kwam. Jopie zei het niet te weten en dat ze het van een meneer moest bezorgen. Als ze ’s avonds naar huis wilde (soms pas na 20.00 uur) deed ze dat met een omweg door de knollenvelden. Terugkijken vindt ze het wel vreemd dat die volwassenen haar zo laat (nota bene na *spertijd*) over straat lieten gaan. Ook haalde Jopie verzetsblaadjes op bij iemand die stencils voor het verzet typte en die Daan vervolgens stencilde. De Duitsers hadden haar beter maar niet met die blaadjes kunnen betrappen.

Tijdens de beschietingen van april 1945 werd er geslapen in de kelder onder het huis. Dan sliep Jopie naast Daan, zodat die niet naast een van de tantes hoefde te liggen. Aan het einde van de oorlog trokken de Duitsers zich terug. Zodoende kregen de zusters Veldhuizen twee Duitsers ingekwartierd en dat nota bene terwijl het verzet er ook nog zat. Dat vond Jopie wel een beetje griezelig, gezien de stencilmachine in de schuur en de rondslingerende pistolen.

Toen de oorlog voorbij was, bleek welk gevaar de drie tantes en hun nichtje hadden gelopen. De gearresteerde overbuurman Van Hardeveld werd kort voor het einde van de oorlog nog doodgeschoten. En meneer Van Leeuwen, die ook verzetsmensen in huis had, was levensgevaarlijk gewond geraakt toen de nazi’s op hem het vuur openden. Toch hoorden ze na de oorlog niet veel meer van de verzetsmensen. Maar toen oud-verzetsman Joko (inmiddels politieagent Willem Imbos) Jopie ’s avonds tegenkwam zonder licht op haar fiets, bleek dat oude liefde niet roest. Hij slingerde haar niet op de bon, maar repareerde ter plekke haar lamp.

Dat Jopie had deelgenomen aan het verzet, realiseerde ze zich heel lang niet. Pas op 4 mei 1985 kreeg ze dat expliciet te horen, toen oud-verzetsman Wim Westra Hoekzema dat opschreef tijdens een bijeenkomst in Leersum. Hij noemde haar wellicht de jongste koerierster in het bezette vaderland. Het boekje met eervolle erkenning is nog altijd in het bezit van mevrouw Wesselo-Bruinsma.

In het afgelopen voorjaar kwam de burgemeester van Veenendaal, de heer G.J. Kats, naar Bethanië om haar te ontmoeten en zijn respect uit te spreken voor deze laatste verzetsvrouw van Veenendaal. Hij heeft haar gevraagd om op D.V. 4 mei 2022 aanwezig te zijn bij de kranslegging.
Zelf kijk ik daar al naar uit. Hoe uniek zal het zijn voor al die jongeren om iemand te zien, die daadwerkelijk in het verzet zat en toen van hun leeftijd was. Zelf heeft mevrouw Wesselo nooit zo naar zichzelf gekeken. En waarschijnlijk geldt dat voor alle lezers van dit artikel. Bijna iedereen denkt dat zijn of haar verleden niet zo interessant is. Laat deze docent Geschiedenis van het ***Ichthus College*** u dan toch mogen vertellen: voor jonge mensen van nu komt u uit een andere wereld, een die ze niet kennen. En dat maakt u per definitie interessant.

NASCHRIFT

Jopie bleef tot haar huwelijk bij tante Janna wonen. Ze trouwde in 1957 met Aris Wesselo en samen kregen ze drie kinderen. Ze had God gebeden om een eigen gezin en dat gebed is verhoord. Tante Janna leefde tot 1981 en kort voor haar overlijden in 1981 gaf ze aan dat ze kon heengaan: het was goed tussen God en haarzelf.

Foto gemaakt tijdens bezoek burgemeester.

Nieuweweg 177, Veenendaal

In het zonnetje

Omdat ze de oudste bewoonster in Wicherumloo is, zetten we in dit nummer mevrouw (Aaltje) van den Brink – Wikselaar (1924) even in het zonnetje. Een mooie foto en een kort gesprekje met haar. Gewoon omdat ze inmiddels al ruim 97 jaar is.

Brink is weliswaar oud, maar zeker niet onmondig, eenkennig of vergeetachtig. Integendeel, ze is helder van geest en zeer goed bij stem. Ze praat dan ook als Brugman, waarbij ze feilloos bepaalde details weet op te dissen uit een ver verleden. Wel tobt ze met haar ogen, want die doen het helaas bijna niet meer.

Het begin van haar leven was moeizaam, vertelt ze. Ze was de jongste van zes kinderen van boer Wikselaar in Harskamp. Het noodlot sloeg al toe toen zij nog maar een baby was: moeder overleed. Een aantal kinderen werd ondergebracht op een ander adres, waaronder zuigeling Aaltje. Zo kwam ze via een tante bij haar opa en oma terecht waar een andere tante bij inwoonde. Mevrouw Van den Brink herinnert zich haar nog goed, want ze was erg streng. Als kind kon Aaltje wel eens jaloers worden op haar vriendinnen, die immers allemaal wél een moeder hadden die hen na schooltijd welkom heette thuis.

Toen ze nog maar elf jaar oud was, bleek de schooltijd al voorbij te zijn. Van doorleren was geen sprake, want Aaltje moest – zo jong als ze was – gaan zorgen voor het huishouden thuis bij vader en haar oudere broers. Zo ging dat toen. Mevrouw Van den Brink ontboezemt dat ze daarom wel eens heeft moeten huilen. Wel kreeg ze het voor elkaar dat ze een paar uur per week naar handwerkles mocht, waar ze leerde breien en haken. Verder kreeg ze thuis wel enige hulp van een tante en een nichtje, maar het meeste kwam toch op haar schouders terecht.

Dat was ook de reden dat ze relatief laat trouwde: ze kon niet worden gemist op de boerderij, waar vader en de broers immers andere bezigheden hadden. Mevrouw Van den Brink ontmoette haar aanstaande man tijdens de vele feesten ter gelegenheid van de bevrijding in 1945. ‘De mensen waren toen een bietje op hol’, verklaarde ze desgevraagd. Maar niet zo extreem als nu: er was een lampionoptocht in Otterlo waar ze met haar vriendin naar toe was, en daar was hij ook: ‘hij kwam met druiven aan.’ Aan het einde van de avond bracht hij haar naar huis en zo was het begonnen. Het jonge stel trouwde in 1951 en ging in Otterlo wonen. Haar man was bosarbeider, een zwaar beroep. Al gauw kende mevrouw Van den Brink meer mensen in Otterlo dan haar daar geboren man: hij was wat eenkennig. Er werden vier kinderen geboren: een meisje en vervolgens drie jongens. Moeder Van den Brink zwaaide thuis wel de scepter. ‘En nog steeds’, verklaart haar dochter Gerrie die bij het gesprek zit lachend.

Na het overlijden van haar man verhuisde mevrouw Van den Brink weer terug naar haar geboortedorp Harskamp. Daar woonde ze toch het liefst. Ze kreeg een woning aan de Julianastraat, maar na negentien jaar alleen te hebben gewoond en de steeds verder toenemende zorg, die ze kreeg van haar kinderen en van Opella, ging het niet meer. Ze werd ingeschreven voor Wicherumloo en dacht dat het nog wel heel lang zou duren voordat er een plaatsje vrij zou komen. Dat viel mee: binnen enkele weken was er al plaats. En nu woont ze sinds januari 2021 op afdeling Vijfsprong. ‘Ze zorgen hier ontzettend goed voor me hoor, en ik krijg prima te eten, maar de overstap was veel te groot,’ vertelt mevrouw Van den Brink. ‘Als je nog op jezelf woont heb je altijd wat te doen en hoor je overal nog bij. Hier maak je toch minder mee. En vanwege die ziekte (Covid-19 – red.) mochten de kinderen en de kleinkinderen opeens niet meer komen. Dat was niet zo leuk.’ Is dat nu beter? ‘Ja hoor, elke dag komt er eentje met de neus door de deur!’

Mevrouw Van den Brink vertelde nog een aantal oorlogs- en dorpsverhalen over haar broers, die zeker de moeite waard zijn om aan te horen. Daar is hier echter geen ruimte meer voor, maar wie ze eens wil horen, moet haar nog maar eens bevragen hierover. Aaltje van den Brink – Wikselaar is bepaald niet verlegen en heeft – zeker op dit punt – nog een uitstekend geheugen!

(advertentie)

Verzekeren is zorgen voor elkaar

Wij willen mensen helpen om van betekenis te zijn, voor zichzelf en anderen. Dit doen we door geloof, zorg en hulp bij elkaar te brengen. Via vergoedingen voor christelijk verantwoorde zorg, services en met ons programma Zorgen voor elkaar.

We zetten ons in voor sterke relaties

We helpen partners hun relatie goed te houden. Met relatieavonden, een relatiespel en vergoedingen voor relatiecursussen en relatietherapie. En we helpen ouderen en hun kinderen om ervoor elkaar te zijn. En elkaar te begrijpen. Met gesprekskaartjes, een podcastserie en tips. Ook als u nog geen klant bent, helpen we u graag.

Meer informatie?
Kijk op prolife.nl/zorgenvoorelkaar

PROLIFE
De christelijke zorgverzekeraar

PUZZELPAGINA

VOLG DE STIPPEN...

De oplossing van de vorige woordzoeker was het woord ‘inspiratie’.
De winnaar is ‘afdeling Erica’ van Bethanië. Zij ontvingen daarvoor een puzzel van Marius van Dokkum *(zie foto).*

WOORDZOEKER

D	E	C	H	E	R	D	E	R	S
D	F	A	M	I	L	I	E	L	D
E	S	G	E	S	M	B	O	U	N
C	R	E	N	I	D	T	O	E	E
E	D	B	J	M	S	G	R	M	G
M	O	O	B	T	S	R	E	K	N
B	N	O	S	S	H	R	A	S	I
E	K	R	A	R	L	C	A	T	N
R	E	T	S	E	N	E	I	A	O
K	R	E	D	K	E	Z	E	L	K

December
Diner
Donker
Ezel
Familie
Geboorte
Goud
Herders
Kaars
Kerstboom
Kerstmis
Kerststol
Koningen
Lichtjes
Slee
Stal
Ster

Oplossing:

SUDOKU

2		9				6		
	4		8	7			1	2
8				1	9		4	
	3		7			8		1
	6	5			8		3	
1				3				7
			6	5		7		9
6		4					2	
	8		3		1	4	5	

Wint u graag een mooi boeket? Puzzel mee!

Maak alle puzzels op deze pagina en win een fraai boeket bloemen. Vul uw gegevens in, lever dit vel uiterlijk 31 januari 2022 in bij de receptie en doe mee!

Dhr./Mw.:
Straat: *nr.:*
Postcode: *Plaats:*
Telefoonnummer:

Als het einde komt, WIE geeft u dan de rust dat alles wordt geregeld?

vpva
VAN PUTTEN VAN APELDOORN
notarissen
adviseurs
mediators

Ede | Lunteren | Voorthuizen | Wageningen
0318 685 685 | vpvanotarissen.nl

PARTS NL

VAKMENSEN MET ECHT GEVOEL VOOR SERVICE

Alle merken verkrijgbaar

Het grootste onderdelen assortiment van Nederland!

Wij repareren ook!

PARTSNL EDE
Achterdoelen 10, 6711 AV Ede
Tel: 0318-84 85 86 ▪ partsnl.nl

REPARATIEWINKEL

Rijk's Promo

promotie- & relatiegeschenken

kerstpakketten
&
bedrijfskleding

Ede 0318-763710
www.rijkspromo.nl info@rijkspromo.nl

VACATURES

Bethanië staat voor kleurrijk en warm. Dit zie je terug in onze huizen en de groene omgeving waar ze in staan. Onze bewoners worden gekend en onze ruim 290 collega's zijn betrokken bij elkaar. Bij Bethanië in Ede staat persoonsgerichte zorg hoog in het vaandel.

In en rond onze locaties hebben we diverse vacatures. Word jij onze nieuwe collega?

Stichting Bethanië
Waardevol leven

Kijk voor meer informatie op www.bethanie.nl/vacatures/

Voor een stijlvolle begrafenis

BEGRAFENISONDERNEMING
VAN HOLLAND
LUNTEREN E.O.

J. van Holland | 0318 48 47 44 | 06 21 51 07 35
G.J. Rijswijk | 0318 48 38 37 | 06 20 49 27 94

Wij verzorgen alleen begrafenissen.

vanhollandbegrafenis.nl

ZAKELIJK DRUKWERK
visitekaartjes, briefpapier, rekeningen, enveloppen, complimentscards, mappen

RECLAMEDRUKWERK
folders, brochures, flyers, posters, stickers, kalenders, ansichtkaarten

FAMILIEDRUKWERK
geboorte-, trouw-, jubileum-, rouw- en uitnodigingskaarten

DIGITALE KLEURENPRINTS EN KLEURENKOPIEËN

VORMGEVING
logo's, huisstijlen

DRUKKERIJ VAN EDEN

Uw grafische dienstverlener

Telefoonweg 68, 6713 AL Ede • T (0318) 650 250
E info@vanedendruk.nl • I www.vanedendruk.nl

"Winkel van Sinkel"

Verkoop van tweedehands artikelen voor het onderhoud van de Oude Kerk en de andere kerkgebouwen in Ede.

Adres: Veenderweg 118ª, 6712 AE Ede

Openingstijden:

Woensdag	**10.00 - 12.00 uur**
	13.30 - 17.00 uur
	19.00 - 21.00 uur
Zaterdag	**10.00 - 12.00 uur**

De bovenverdieping is alleen op woensdagavond open van 19.00 - 21.00 uur.

Moeten er goederen opgehaald worden of appartementen en of huizen leeg? Wij halen dit op, als u belt naar tel. **0318-655222**, dan maken wij een afspraak. E-mailadres is : info@winkelvansinkel-ede.nl

Bellen kan tijdens de openingstijden en dagelijks van 17.00 - 18.00 uur.

Voor meer informatie zie onze website: www.winkelvansinkel-ede.nl

ZORGTOTAAL

ROLLATORS

ZEER RUIM ASSORTIMENT
TOT 7 JAAR GARANTIE
GROTE VOORRAAD

KOM LANGS!

Frankeneng 14, 6716 AA EDE - 0318-241001
info@zorgtotaalwinkel.nl - www.zorgtotaalwinkel.nl

Ambachtelijke bakkerij

TEN VEEN

Dijkgraaf 24
6721 NK Bennekom
Tel. 0318 414 451

Eikenlaan 5
6721 DM Bennekom
Tel. 0318 419 407

www.bakkerijtenveen.nl

Een afscheid is definitief, maar herinneringen zijn onuitwisbaar.

Een laatste afscheid, een laatste groet. Daar dragen wij met liefde en betrokkenheid zorg voor. Als een warme familieband rondom elke familie. Voor onze families vervullen we elke laatste wens.
Bij elke uitvaart staan wij u bij. *Dank u wel voor uw vertrouwen.*

van de weerd
UITVAARTZORG

Schaapsweg 79 • 6712 CC Ede • 0318 - 650 000 • zorgvooruitvaart.nl